

dannelsesorganisationer osv. har besluttet sig for at protestere mod velfærdsforringelserne ved demonstrationer den 17. maj 2006 i alle de store byer. Den slags demonstrationer kan være med til at modvirke, at de værste af forringelserne gennemføres, og i sin yderste konsekvens kan det være med til, at vi får tænkt helt forfra i spørgsmålet om udviklingen af velfærden.

Jeg vil så til sidst på vegne af Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at et flertal i befolkningen er imod forringelser af den offentlige velfærd, og at fagbevægelsen, uddannelsesorganisationerne m.fl. har indkaldt til demonstrationer den 17. maj kl. 16 i Århus, Ålborg, Odense, Esbjerg og København. På den baggrund opfordrer Folketinget regeringen til

- at gennemføre forbedringer af efterlønsordningen i stedet for de tidligere foreslåede forringelser,
- at fremlægge en finansieret arbejdsmiljøplan, der på højst 10 år skal halvere nedslidning og arbejdsmiljøbetaget sygefravær, herunder forslag til en bedre fordeling af arbejdet og flere ansatte i den offentlige service,
- at tilføre penge til kommunerne, så de kan udbygge den sociale velfærd for børn, unge og ældre,
- at yde støtte til seniorpolitik på arbejdspladserne, så ansatte mellem 57 og 67 år får mulighed for en delvis tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet uden lønnedgang, og
- at droppe forslag, der forringer dagpenge og kontanthjælp for unge uden kompetencegivende uddannelse og for ældre arbejdsløse.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 71).

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet i første runde, og vi går i gang med ordføreren for forespørgerne, hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Når dagens skoleelever har lært kongerækken og fundet ud af, hvor Nakskov ligger, sådan at den nødvendige paratviden er på plads, så det er muligt, hvis de har været dygtige, at der er en

enkelt time tilovers, hvor læreren kan tage fat på at beskrive det 20. århundredes historie og måske også komme ind på begrebet velfærd. Så vil læreren måske referere til Stauning, til H.C. Hansen, til Jens Otto Krag, og så vil eleverne få at vide, at hver gang man har talt om velfærdsreformer tidligere i det 20. århundrede, så har velfærdsreformer været lig med bedre forhold for flere.

Kl. 17.50

Det lighedstegn kan man altså ikke sætte mellem den nuværende statsminister og velfærdsreformer, for der er dagsordenen en anden. Der er dagsordenen, hvordan vi kan sikre, at nogle får det lidt dårligere, sådan at der bliver lidt flere penge til et udefinerligt formål. Det er sådan set det, der har kendetegnet dagens debat.

Regeringspartierne har beskrevet udfordringen, som ingen i Folketinget på noget som helst tidspunkt har betvivlet eller været uenig i findes, nemlig at vi står over for en demografisk udfordring, som skal løses. Vi skal blive lidt længere tid på arbejdsmarkedet, vi skal have lidt flere ind på arbejdsmarkedet, og vi skal også gerne lidt hurtigere igennem uddannelsessystemet.

Med hensyn til at forholde sig til det, som var dagsordenens egentlige formål, altså hvordan man kunne tage fat i forebyggelse og arbejdsmiljø og gøre det til et centralt omdrejningspunkt, må man nok erkende, at der var regeringspartiernes fantasi ufattelig fattig.

Til gengæld synes jeg, vi opnåede det positive ved dagens debat, at Socialdemokraterne har meldt klart og flot ud, at SU- og dagpengenedskæringer ikke sker med Socialdemokraternes hjælp. Forhøjelse af efterlønskontingentet, som vil være en katastrofe for de lavtlønnede, sker ikke med Socialdemokraternes hjælp. Det synes jeg er nogle gode meldinger at få fra dagens debat.

Man kan sige, at det selvfølgelig er lidt svære at forholde sig fast til, hvad det er, der er smertegrænsen for Det Radikale Venstre, det er næsten ligesom at stå med et stykke sæbe og holde fast i det. Men jeg fornemmer i hvert fald, at Det Radikale Venstre har en interesse i at sikre arbejdsmiljøindsatsens placering og vægt i udspillet, idet det har alt for lidt styrke i regeringens udspil, som jeg forstod fru Marianne Jelved. Så det forventer jeg også der kan komme mere ud af.

Jeg synes, det er meget kendetegnende, hvor lidt interesse for og fantasi og lyst regeringen